

РЕШЕНИЕ

№ 8040

гр. София, 29.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Мария Стоева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7532** по описа за **2022** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.208 и сл. АПК, вр. чл.63в ЗАНН.

Образувано е по постъпила касационна жалба от М. В. Т., депозирана чрез пълномощника му адв. С. С. от САК, против Решение №1951/31.05.2022 г., постановено по АН дело №804/2022 г. на СРС, НО, 12-ти състав, с което е потвърдено обжалваното НП №21-4332-024098/25.11.2021 г., издадено от Началника Група ОПП към СДВР. Със същото на касатора са наложени две административни наказания: „глоба“ в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца за нарушение на чл.103 ЗДвП и „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл.20, ал.2 ЗДвП. В жалбата се релевират доводи за неправилност на решението; като според касатора в хода на АНП са допуснати съществени процесуални нарушения, които не са отчетени от въззивния съд. Твърди се също, че събраните в хода на въззивното производство доказателства не установяват извършените нарушения. Прави се искане за отмяната на решението на СРС и постановяване на друго, с което НП да бъде изцяло отменено

Ответникът по касационната жалба СДВР, отдел „Пътна полиция“ не е изразил становище по същата.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени

доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било НП №21-4332-024098/25.11.2021 г., издадено от Началника Група ОПП към СДВР. Със същото на М. В. Т. са наложени две административни наказания: „глоба“ в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца на основание чл.175, ал.1, т.4 ЗДвП за нарушение на чл.103 ЗДвП и „глоба“ в размер на 200 лева на основание чл.179, ал.2, пр.1 ЗДвП за нарушение на чл.20, ал.2 ЗДвП. за това, че на 11.11.2021 г. около 1,30 ч. на описано място в [населено място] управлява конкретно посочен лек автомобил, като при подаден специален светлинен и звуков сигнал от служители на ОЗ РУ СДВР да спре, не се подчинява, ускорява скоростта, завива на ляво по [улица], след което извършва ляв завой по [улица] и поради движение със скорост, несъобразена с релефа на пътя /надлъжен наклон/ излиза вдясно от пътя и реализира ПТП в ограда на [улица], причинявайки материални щети.

Въззивният съд е разгледал законосъобразността на обжалваното пред него НП на всички основания, като е приел, че в хода на АНП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са формално основание за отмяната му. При съставяне на АУАН и издаване на НП от надлежно оправомощени за това лица са спазени изискванията на чл.42 и на чл.57 ЗАНН относно съдържанието им. И в двата акта по идентичен начин и изчерпателно са описани нарушенията и обстоятелствата, при които са извършени. Точно, ясно и подробно е описана фактичката обстановка и обстоятелствата, при които са извършени нарушенията, посочени са както нарушеният законови разпоредби, така и нормите, въз основа на които са определени санкциите.

Изрично в мотивите на решението е посочено, че отразените в АУАН и в НП фактически констатации нямат доказателствена стойност по презумпция, като разпоредбата на чл.189, ал.2 ЗДвП касае само административнонаказателното производство пред административно наказващия орган. Отражено е, че във въззивното производство пред съда се прилагат разпоредбите на НПК, съгласно които годни доказателства и доказателствени средства са само тези, събрани по реда и условията на Кодекса, като същите подлежат на проверка в хода на съдебното следствие. В тази връзка в хода на съдебното производство пред въззивната инстанция са събрани освен представените от ответника писмени доказателства и гласни такива, чрез разпита на двама свидетели, очевидци на нарушението, присъствали при установяването му. Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства съдът е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка. Счел е, че същата напълно кореспондира с посочените състави на административни нарушения, поради което отговорността на жалбоподателя правилно е ангажирана. Подробно се е мотивирал защо е приел за доказани извършените нарушения, като съответни на нарушените разпоредби са и санкционните такива. Мотивирано е приел защо счита, че наказанията са правилно определени в посочените размери.

Настоящият съдебен състав споделя изцяло фактическите и правни изводи на районния съд. След като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото писмени и гласни доказателства, анализирайки същите, съдът правилно е приел, че в хода на АНП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и че при установената фактическата обстановка са налице извършени две административни нарушения от страна на настоящия касатор.

В тази връзка доводите, наведени с касационната жалба, се явяват неоснователни. Твърденията на касатора, че АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл.42, т.4 и на чл.57, ал.1, т.5 ЗДвП, тъй като не съдържат ясно, точно и изчерпателно описание на нарушението не се споделят от настоящият съдебен състав. И в двата акта по идентичен начин са описани извършените деяния. Следователно не е ограничило правото на защита на лицето, което като извършител на нарушенията, знае как ги е извършило и какви са последиците. Предвид това настоящият съдебен състав счита, че преценката на СРС за липса на допуснати съществени нарушения в хода на АНП е правилна.

Обосновано и в съответствие със събрания в хода на съдебното производство доказателствен материал СРС е приел, че и двете нарушения са доказани и правилно е ангажирана отговорността на извършилото ги лице по посочените санкционни норми. Противно на твърденията на касатора настоящият съдебен състав счита, че правилно СРС е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка на основание събраните по реда на НПК във въззивното производство писмени и гласни доказателства. Изрично е посочил, че фактическите установявания са изведени именно въз основа на събраните по предвидения в НПК ред доказателства и доказателствени средства, като изводите му не почиват само на отразеното в АУАН и в НП, както твърди касатора. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Съвпадението на описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка с приетата за установена от въззивния съд води до извода за безспорна установеност на нарушенията.

Неоснователен е и доводът в касационната жалба, че в хода на производството не е доказана вината на нарушителя. Съгласно чл.7, ал.1 ЗАНН деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо. Съгласно ал.2 на чл.7 ЗАНН, непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи; като в случая и двете санкционни разпоредби не изключват наказуемостта при непредпазливост. Съгласно посочената като нарушена разпоредба на чл.103 ЗДвП, при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. Втората нарушена разпоредба на чл.20, ал.2 ЗДвП задължава водача при избиране скоростта на движение да се съобразява освен с всички други посочени обстоятелства и с релефа на пътя, за да бъде в състояние да спре пред всяко предвидимо препятствие. От друга страна ЗДвП задължава водачите да контролират непрекъснато пътните превозни средства, по начин по който да им

позволи да забележат, съответно да се съобразят с подадения им сигнал за спиране от контролните органи и с пътната обстановка. Като касационният жалбоподател не е сторил горепосоченото, без да са налице обстоятелства, изключващи вината му, каквито в случая не се твърдят, обосновано районният съд е счел че са налице виновно извършени административни нарушения, тъй като наказаното лице е било длъжно и е могло да предвиди настъпването на общественоопасните последици, независимо дали е искало допускано или е или не е предвиждало същите.

Предвид горното, настоящата касационна инстанция приема, че както във въззивното, така и в административнонаказателното производство не са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, обуславящи отмяна на решението на СРС и на НП.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1951/31.05.2022 г., постановено по АН дело №804/2022 г. на СРС, Наказателно отделение, 12-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №21-4332-024098/25.11.2021г., издадено от Началника Група ОПП към СДВР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.